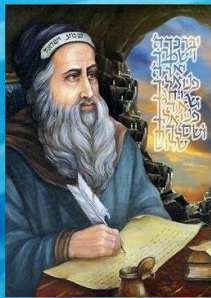

אור הזוהר

גליון מס' 424 - כי-תבוא התשע"ט

מאמרים נבחרים מאירי עיניים ומחממי לב מהזוהר הקדוש

הגליון מוקדש לרפואת יהודה בן סופיה, ולהבדיל - לע"נ שאול ג'ורג' בן גרציה, רחל בת מסעודה, דודי דליה בת רחל, יהודית אודט בת סופיה ורוזה בת אמה חביבה, ת.נ.צ.ב.ה.

פתח אליהו ואמר "והמשפלים יזָהרו כְּזוהר הַרְקִיעַ". בזה החיבור שלך, שהוא "ספר הזוהר", מזיו של עולם הבינה שהיא תשובה. לאלו לא נצרך נסיון. ובעבור שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים, שהוא זה "ספר הזוהר", יצאו עימו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בהם "ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ, וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר". (הקדמת "תיקוני זוהר")

הקב"ה מייסר את ישראל מעט מעט לזכותם בדין

"וְהִיא אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו וְחֻקְתָּיו". וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וגו'; והכל אחד. "כִּי אֶתְּךָ אֲנִי", "כִּי אֲנִי אַתָּה" לא כתוב אלא "כִּי אֶתְּךָ אֲנִי". "כִּי אֶעֱשֶׂה כְּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם" בכל הגויים אעשה כלה.

רב המנונא הראשון אמר, דוחק וצרות ישראל - כמה טוב וכמה תועלת גרמו להם. רפיון של שאר העמים - כמה רעות גרמו להם. ישראל שהיה להם דוחק וצרות - "אָקִים אֶת סִכַּת דָּוִד הַנְּפֹלֶת", סוכת שלום. לשאר העמים שהיה להם רפיון צרה וצוקה - כְּלָה (יִסְתִּיִם) ברפיון, כמו שהיה להם בתחילה. ועל זה "כִּי אֶעֱשֶׂה כְּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם" וגו', וְאַתְּךָ לֹא אֶעֱשֶׂה כְּלָה". שהרי אין ראוי לך, שהרי דחוקים הייתם בתחילה פעמים רבות בדוחק של גלות תמיד.

"וְיִסְרְתִיךָ לַמִּשְׁפָּט". פסוק זה היה צריך לו לכתבו "וְיִסְרְתִיךָ בְּמִשְׁפָּט", שהרי מתי ייסורים? בשעת הדין. וכאן לא כך, אלא מה זה "וְיִסְרְתִיךָ לַמִּשְׁפָּט"? אלא כתוב "ה' בְּמִשְׁפָּט יָבֵא עִם זַקְנֵי עַמּוֹ". ואותו היום (הדין) הקדים הקב"ה רפואה לישראל, עד שלא יעלו לדין כדי שיוכלו לעמוד בו.

ומה רפואתם? היא שבכל שעה ושעה הקב"ה נותן ייסורים לישראל מעט מעט, בכל פעם ופעם ובכל דור ודור, כדי שכשייכנסו ליום הדין הגדול, כשיחיו המתים, לא ישלוט עליהם הדין (כלומר, "וְיִסְרְתִיךָ לַמִּשְׁפָּט", אייסר אותך כהכנה למשפט לעתיד לבוא בזמן תחיית המתים).

"וְנִקְה לֹא אֲנִיקְךָ", מהו? אלא כשישראל עובדי כוכבים ומזלות

לבדם, לא נכנסים בדין עם שאר העמים, הקב"ה עושה להם לפנים משורת הדין, והוא מכפר עליהם. ובזמן שנכנסים בדין עם שאר העמים עובדי כוכבים ומזלות, מה עושה? יודע הקב"ה שסמא"ל, האפוסטרופוס (הממונה, האחראי) של עשיו, יבוא להזכיר חטאי ישראל, וכונס כולם אליו ליום הדין, והרי הקב"ה הקדים להם רפואה, ועל כל חטא וחטא הילקה וניקה אותם בייסורים מעט מעט (כך שלא יהיה למקטרג מה לומר לקב"ה, כפי שיתאר בהמשך). וזהו "וְנִיקְה" - בייסורין.

ועוד, "לֹא אֲנִיקְךָ" - אף על גב שאתם בניי, לא אעזוב את חטאיכם, אלא אפרע מכם מעט מעט, כדי שתהיו צדיקים ליום הדין הגדול.

וכשבאים לדין, בא סמא"ל בכמה פתקים עליהם, והקב"ה מוציא פתקי הייסורים שסבלו ישראל על כל חטא וחטא, ונימחו כל החטאים, (יראה לס"מ שמיצה את מלוא הדין עם ישראל) ולא עשה להם וותרנות כלל. אז תש כוחו וחילו של סמא"ל ולא יכול להם, ויועבר מהעולם, הוא וכל צדדיו וכל העמים. זהו שכתוב "וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב" וגו', בגלל זה "וְיִסְרְתִיךָ לַמִּשְׁפָּט, וְנִיקְה לֹא אֲנִיקְךָ".

(בלק, דף קצ"ט)

זמני השבת	ירושלים	ת"א	חיפה	ב"ש
הדלקה	18:03	18:19	18:10	18:21
מוצ"ש	19:14	19:16	19:16	19:17
ר"ת	19:55	19:52	19:54	19:55

שבת שלום ומבורכת!

© כל הזכויות שמורות לרבי שמעון בר יוחאי!!!

אתם מוזמנים לבקר אותנו בפיפייסבוק, וכן באתר האינטרנט של "אור הזוהר" - אתר שומר שבת המותאם לציפיה ב-LCD ובנייד מותר לצלם, להעתיק, להפיץ, לשלוח לחברים, וכל דבר אחר על מנת לזכות את הרבים, להחיש הגאולה ברחמים, והעושה כן תבוא עליו הברכה ב"ה! שילחו אלינו מייל אם אתם מעוניינים לקבל את גליון "אור הזוהר" מדי שבוע ישירות אליכם

הצטרפו עכשיו לדרך היוטיוב שלנו, לחצו על הפעמון ותקבלו עדכונים לנייד בתוך שבוע לדרך - <https://bit.ly/2BnHlIk>

אל יתפלל אדם אחורי רבו, ונתבאר, וכתוב "את ה' אלהיך תירא". "את" - לכלול שצריך לירא מרבו כמורא השכינה, ויראת תלמיד הוא רבו. משום כך, בשעת התפילה לא ישים אותו המורא לפניו, אלא את מורא הקב"ה לבדו ולא מורא אחר.

רבי שמעון מסיר על התפילה

אחת מיושב ואחת מעומד, והן אחת כנגד שתי דרגות - תפילה (תפילין) של יד ותפילה (כנ"ל) של ראש. כלפי יום (ז"א) ולילה (מלכות), והכל אחד.

אף כאן תפילה מיושב כלפי תפילה של יד, לתקן אותה כמי שמתקן את הכלה ומקשט אותה להכניסה לחופה (וזו ההכנה לחופה, לתפילת העמידה), כך גם מקשטים אותה בסוד המרכבה ומחנותיה, "יוצר (אור ובורא חשך)", "משרתים... ואשר משרתיו", "האופנים ופיות הקדש" (כל אלו חלקי התפילה לפני העמידה) וכו'.

ועל זה תפילה מיושב. כיוון שנכנסת למלך העליון והוא בא לקבל אותה, אנו עומדים לפני המלך העליון, שהרי אז הזכר (הז"א, הקב"ה) מתחבר עם הנקבה (המלכות, השכינה הקדושה), ומשום כך לא יפסיק בין גאולה ("ברוך אתה ה', גאל ישראל", ומיד אחריה תפילת העמידה) לתפילה. וגאולה ותפילה הן שתי דרגות, הסוד של צדיק (יסוד) וצדק (ומלכות), יוסף ורחל.

ומשום שאדם עומד לפני המלך העליון, נוטל ארבע אמות לתפילתו, וכל מה שבא בצד הזכר (תפילה המכוונת לז"א), צריך לאדם לעמוד בקיומו ויזדקף. כמו כן, כשהוא כורע, כורע ב"ברוך", וכשהוא זוקף, זוקף ב"שם (המפורש, והכוונה היא על שלוש הברכות הראשונות בעמידה ועל ברכת "מודים", כמפורש בכל סידור), כדי להראות את שבח הזכר (הז"א) על הנקבה (המלכות).

ובוא וראה, שהרי אמרנו אל יתפלל אדם אחורי רבו, ונתבאר, ככתוב "את ה' אלהיך תירא". "את" - לכלול שצריך לירא מרבו כמורא השכינה, ויראת תלמיד הוא רבו. משום כך, בשעת התפילה לא ישים אותו המורא לפניו, אלא את מורא הקב"ה לבדו ולא מורא אחר.

ובוא וראה, את תפילת מנחה תיקן יצחק, ודאי כמו שתיקן אברהם תפילת הבוקר, כנגד אותה הדרגה שנדבק בה. כך יצחק תיקן תפילת מנחה, כנגד אותה דרגה שנדבק בה. ועל כן תפילת מנחה, כאשר נוטה השמש לרדת בדרגתו לצד מערב.

שהרי בטרם נוטה השמש לצד מערב, נקרא יום מן הבוקר עד הזמן ההוא, שכתוב "חסד אל כל היום". ואם תאמר עד חשיכה - בוא ראה, שכתוב "אוי לנו כי פנה היום, כי ינטו צללי ערב".

"כי פנה היום" - כנגד תפילת הבוקר, שהרי אז השמש היא לצד מזרח. כיוון שנטה השמש וירד לצד מערב, הרי אז הוא זמן תפילת המנחה, וכבר "פנה היום" ובאו "צללי ערב", והתעורר הדין הקשה בעולם.

(המשך בעמוד הבא)

"ונצק אל-ה' אלהי אבותינו, וישמע ה' את-קולנו". רבי שמעון בא לטבריה והיה עימו רבי אבא. אמר רבי שמעון לרבי אבא, נלך, שהרי אנו ראינו שאיש אחד יגיע כעת אלינו ודברים חדשים בפיו, והם דברי תורה. אמר רבי אבא, הנה ידעתי שבכל מקום שמר (כיניו כבוד לרבי שמעון, ובכלל, לרב גדול) הולך, הקב"ה שולח לו מלאכים טסים בכנפיים להשתעשע בו.

בעודם הולכים, הרים רבי שמעון את עיניו, וראה איש שהיה רץ והולך. ישבו רבי שמעון ורבי אבא. כשהגיע אליהם, אמר לו רבי שמעון: מי אתה? אמר לו, אני יהודי, ובאתי מקפוטקיא, ואני הלכתי לסיתרו (מקום המסתור) של בר-יוחאי, שנימנו החברים ושלחוני אליו. אמר לו, אמור בני. אמר לו, אתה בר יוחאי? אמר לו, אני בר יוחאי.

אמר לו, הרי אמרנו שלא יפסיק אדם בתפילתו בינו לבין הכותל, ככתוב "ויסב חזקיהו פניו אל הקיר" וגו'. ומי שמתפלל, אסור לעבור ארבע אמות סמוך לו, וביארו - לארבע האמות הללו לכל צד, פרט לפניו. ואמרו שלא יתפלל אדם מאחורי רבו (שלא יראה כמשתחוה לו ומכבדו, כביכול במקום הקב"ה) וכו', ונימנו בכל הדברים הללו.

פתח (רבי שמעון) ואמר, "שמעה תפילתי ה' וישועתי האזינה, אל דמעתי אל תחרש". מה הטעם "שמעה" ולא "שמע"? במקום אחד כתוב "שמע ה' וחנוני" וגו', ובמקום אחר "שמעה". אלא בכל מקום לפעמים (כוונת התפילה היא להעלותה ל)"שמע" לזכר (לז"א), ולפעמים "שמעה" לנקבה (למלכות). "שמעה" - כמו שנאמר "שמעה ה' צדק" וגו'. "שמע" - כמו שנאמר "שמע ה' וחנוני", "שמע בני", "הסקת ושמע".

וכאן "שמעה תפילתי ה'", משום שהיא הדרגה שמקבלת כל התפילות של העולם. והרי שנינו, שעושה מהם (הקב"ה) עטרה, ושם אותה בראש של צדיק חי העולמים (ספירת היסוד), שכתוב "ברכות לראש צדיק", ועל כן "שמעה תפילתי ה'".

"שמעה תפילתי ה'" - זו תפילה שבלחש. "ושועתי האזינה" - זו תפילה שאדם מרים קולו בצרתו, כמו שנאמר "ותעל שועתם אל האלהים". ומה זה "שועתם"? אלא שבתפילתו מרים קולו וזוקף עיניו למעלה, כמו שפגאמר "ושוע אל הרהר".

והתפילה הזו משברת שערים ודוחקת אותם להכניס את תפילתו. "אל דמעתי אל תחרש" - זאת נכנסת לפני המלך ואין שער שעומד לפניו, ולעולם לא חזרו דמעות ריקם!

בוא ראה, תפילה של אדם מעומד, משום ששתי תפילות הן -

הקב"ה, אע"פ שהשרה דין בעולם, רוצה שיחזרו ישראל בתשובה, להיטיב להם בעולם הזה ובעולם הבא, ואין לך דבר העומד בפני התשובה!

שמחים יותר מכל העם, שהרי הכתר שלו גורם הרגנה בלויים, וכך זה, שהרי הלויים נמצאים תמיד על השיר, כמו שבארוה.

ואלו עומדים עליו, ובהם נשלמת העבודה לקב"ה. הכהן עומד עליו ומכוון דברים בשמחה וברצון, לייחד את השם הקדוש כראוי, והלויים בשירה. אז כתוב, "דְּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים", זהו קורבן לקרב רחמים לדין, והכל מתבטא.

עכשיו שלא נמצא קורבן, מי שחוטא לפני ריבונו ושב אליו, ודאי במרירות הנפש, בעצב, בכייה, ברוח שבורה, איך מקיים שמחה ורגנה? הרי אין הם נמצאים אצלו? אלא כך פרשוה, שתשבחות ריבונו ושמחת התורה ורגנות התורה, זהו שמחה ורגנה. והרי שנינו, ולא מתוך עצבות וכו', שלא יעמוד אדם לפני ריבונו בעצבות, והרי לא יכול, אז מה תקנתו?

אלא סוד הדבר, הרי שנינו, צריך אדם להתכוון בתפילתו כנגד קודש הקודשים, שהם השם הקדוש, ויתפלל תפילתו. ויש ששונה כך: שמחה זו כנסת ישראל. ושמחה הרי פרשוה, ככתוב "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצְאוּ" וגו'. ועתידים ישראל לצאת מהגלות בשמחה הזו, ומי זו? כנסת ישראל. ולכן "עֲבֹדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה", כמו שכתוב "בְּזֹאת יָבֵא אֱהָרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ" (זא"ת, שמח"ה - כינויים לשכינה), והכל אחד.

"בֵּאוּ לִפְנֵינוּ בְּרִנָּה" - זו השלמות שלה. של שמחה בלב, ורגנה בפה. וזוהי שלמות יתרה. והשלמות של השמחה הזו הרי ידועה ונודעת, וזהו התיקון של האדם לפני ריבונו, ואז - "דְּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים". והכל בא בדבר אחד, שצריך אחר כך לייחד את השם הקדוש כראוי, ולקשור הכל זה בזה להיות הכל אחד, וזוהי עבודת הקב"ה.

אמרו לו רבי אחא ורבי אבא, ודאי כך הוא. **אשרי חלקם של הצדיקים שמשתדלים בתורה ויודעים דרכי הקב"ה!** (ויקרא, דף ח')

בקטנה - התשובה מועילה להכל: "בצר לך, ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים, ושבת...". אמר רבי יצחק, "בצר לך", מכאן שהתשובה המעולה מהכל היא מטרם שישרה הדין בעולם, כי לאחר ששורה הדין כוחו חזק, ומי יעבירו מן העולם ויסלק לו? שהרי כיוון ששורה הדין, אין הדין מסתלק עד שגומר (למצות את הדין). אם עושה תשובה מתקן כל העולמות (כל אלו שעבר בהם ופגם אותם), "כי אל רחום ה' אלהיך".

"בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים", מה עניינו לכאן? אלא להכליל השכינה שהיא בגלות, ונמצאת בצרתם של ישראל ואינה עוֹבְרָתָם לעולם [1]. ולפיכך, הקב"ה, אע"פ שהשרה דין בעולם, רוצה שיחזרו ישראל בתשובה, להיטיב להם בעולם הזה ובעולם הבא, ואין לך דבר העומד בפני התשובה!

(נשא, דף קכ"ב)

ו"פְּנֵה הַיּוֹם" - שהיא הדרגה של חסד, "וְנָטוּ צַלְלֵי עַרְבֵי" - שהם הדרגה של הדין הקשה, ואז נחרב בית המקדש ונשרף ההיכל. ועל כן שנינו, שיהיה אדם זהיר בתפילת המנחה, שהוא הזמן ששרוי הדין הקשה בעולם. יעקב תיקן תפילת ערבית, וזן אותה (כלל בה) בכל מה שצריך (התיקונים הנדרשים למלכות), ודאי ש-וא"ו (מהשם המפורש, כנגד ז"א, הוא יעקב) תיקן את ה"א (אחרונה בשם המפורש, כנגד המלכות), ו-ה"א ניזונה מ-וא"ו, שאין לה אור משל עצמה כלל.

ומשום כך תפילת ערבית (היא תפילת) רשות, שהרי נכללת בתפילת היום (השחרית), שמתקנת את כלליות הזמן מהשקיעה ועד עלות השחר, והיא (הערבית) שולטת בחשכה עד זמן חצות הלילה, כשהקב"ה משתעשע עם הצדיקים בגן העדן, ואז הזמן שהאדם ישתעשע וילמד בתורה, כמו שנתבאר.

בוא ראה, דוד בא ואמר שלושת זמני התפילות הללו, שכתוב "עַרְבַּ וּבֹקֵר וְצַהֲרַיִם", הנה שלושה. והוא לא התפלל אלא שניים מהם, שכתוב "אֲשִׁיחָה וְאֶהְיֶה", ולא יותר. זה לתפילת הבוקר, וזה לתפילת המנחה. משום כך דייק "אֲשִׁיחָה וְאֶהְיֶה".

בבוקר, שהיא שעת החסד, מספיק לו בחסד בְּ"אֲשִׁיחָה". ובמנחה, שהיא שעת הדין הקשה, צריך הַמְיָה, ומשום כך "וְאֶהְיֶה". אחר כך כשנחלק הלילה, היה קם לשירות ותשבחות כראוי, שכתוב "וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי", והרי נתבאר. (חיי שרה, דף קל"ב)

עבודת השם מתוך שמחה

"תחת אשר לא-עבדת את-ה' אלהיך בשמחה וקטוב לבב-מרב כל". פתח רבי יהודה ואמר, "עבדו את ה' בשמחה". למדנו, שכל עבודה שצריך האדם לעבוד את הקב"ה, צריך בשמחה וברצון הלב, כדי שתמצא עבודתו בשלמות.

ואם תאמר שעבודת הקורבן כך היא - אי אפשר, שהרי אותו אדם שעבר על מצוות ריבונו ועל מצוות התורה ושב לפני ריבונו (והביא קורבן לעולה), באיזה פנים יעמוד לפניו? הרי ודאי ברוח שבורה, ברוח עצובה, איפה השמחה? איפה הַרְנָנָה?

אלא שם שנינו, אותו אדם שחוטא לפני ריבונו ועבר על מצוותיו, ובא להקריב קרבן ולתקן את עצמו ברוח שבורה, צריך להימצא ברוח עצובה. ואם הוא בוכה, זה יפה מהכל. הרי שמחה והרי רגנה אין נמצאים. אלא במה מתתקן? באותם כהנים ולויים, שהרי הם משלימים שמחה ורגנה בשבילו. השמחה מתקיימת בכהן, משום שהוא תמיד רחוק מן הדין, והכהנים צריכים תמיד להימצא בפנים מאירות,

שקולה שבת כנגד התורה, וכל מי ששומר שבת כאלו שומר את כל התורה! וכתוב "אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק - בה שמר שבת מחללו, ושמר ידו מעשות כל רע". נשמע, שמי ששומר את השבת במי ששומר כל התורה!

התורה מוציאה את האדם מעבודת לחרות

"בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים" - "בְּרֵאשִׁית" אבא (חכמה) ואמא (בינה), ה' (כנגד חכמה) אלוהינו (כנגד בינה), "בְּרֵא ה'" בנם של האב והאם (ז"א), "אֱלֹהִים" הבת (המלכות, השכינה הקדושה), ועליהם נאמר "אִישׁ, אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ".

"כַּפַּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ" - "אֲבִיךָ" זה הקב"ה, "אִמְךָ" זו שכינה. היראה שלה - במצוות לא תעשה, הכבוד שלה - במצוות עשה, וכל אלו שמקיימים מצוות עשה, נאמר עליהם "כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבְּדֶנּוּ", ועל אותם שעוברים על לא תעשה, עליהם נאמר "וּבְזֵי יִקְלָו". אמר המאור הקדוש (הוא רבי שמעון בר-יוחאי), ודאי כשהשכינה בגלות, כל מי שעושה מצוה להקים אותה מן הגלות, כאלו כיבד את הקב"ה.

(משל) למלך שהיתה לו קטטה עם הגבירה, וזרק אותה מהיכלו, והיא הלכה לשכינה, והלא כל מי שמקבל אותה בביתו ומכבד אותה, ודאי שמכבד את המלך, ומכניס שלום בינה לבין בעלה, הלא כל הכבוד שעושה לה, הוא עושה למלך, שאם המלך כועס עליה פעם אחת או פעמיים, יהיה לו שלום עימה ויחזיר אותה לביתו, והוא שואל אותה, מי כיבד אותך או מי זלזל בך? או האם גירש אותה למלכות אחרת?

כמו כן הקב"ה גירש את השכינה וזרק אותה מביתו, זהו שכתוב "וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּח אֲמַכֶּם", והלא כל מי שמכבד אותה בגלות, הוא מכבד את הקב"ה, ומי שמזלזל בה, הוא מזלזל בקב"ה, ומשום זה "כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבְּדֶנּוּ וּבְזֵי יִקְלָו", שאף על גב שהקב"ה מכר אותה בחטאי בניה בגלות הרביעית (גלות רומי, שהיא עד זמן ביאת משיח), הוא שומר אותה והוא יגאל אותה.

וסוד הדבר - "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה, לֹא תֵצֵא קְצָאת הָעֲבָדִים", אלא תצא בת חורין, משום שבגלות הראשונה, שלא היה לה בעלה, שהיא התורה, החרות שלה, לא הוציא אותה בת חורין, ויצאה בחפזון כמו עבד שבורח מאדונו ואין לו שטר שחרור. אבל בגאולה האחרונה, שיש לה את בעלה, שהוא בן חורין, לא תצא בחפזון ולא תצא כמו עבדים, שנאמר בהם "עֲבָדִים הֵייוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם", אלא תצא בת חורין, ומשום זה "כִּי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה, לֹא תֵצֵא קְצָאת הָעֲבָדִים".

ומניין לנו שתורה היא חרות? זהו שכתוב "וְהִמְכַתְּבַת מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא, חֲרוּת עַל הַלְחָת" (וכמו שאמרו חז"ל: אל תקרי "חרות" אלא "חרות"), והוא יהיה לה בגאולה האחרונה חירות ממלאך המוות, שלא ימות משיח בן אפרים. חירות משעבוד מלכויות, שלא ישתעבדו בה ובניה לעולם, ותהיה לה חירות ולבניה מכל החטאים הרעים של העולם, שהם ערב רב.

ועוד "כִּי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה", זו הנשמה הקדושה שמכר

אותה (האדם) לגוף, שהוא האמה שלה, ונאמר "וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ", כשתצא מן הגוף, "לֹא תֵצֵא קְצָאת הָעֲבָדִים", שהם נפשות שמשותפים עם הגוף התחתון (שורשם בעולם העשייה ולכן), שהנאתם אינה לעולם הבא, להשתדל בתורה שהוא חירות ממלאך המוות, אלא לירש את העולם הזה, ומשום הנשמה שמשתדלת בתורה, "לֹא תֵצֵא קְצָאת הָעֲבָדִים" מן הגוף בדוחק, כמו נשמת עם הארץ שהיא עבד, אלא תצא בת חורין ממלאך המוות.

(תיקוני הזוהר, תיקון ז' [כ"ז])

עונג שבת אמיתי

רב המנונגא סבא, כשהיה יושב בסעודת השבת, היה שמח בכל אחת ואחת, והיה אומר: זוהי סעודה קדושה של העתיק הקדוש הנסתר של הכל (האינסוף, ברוך הוא וברוך שמו). בסעודה האחרת היה אומר: זוהי סעודה של הקדוש ברוך הוא, וכן בכל הסעודות. והיה שמח בכל אחת ואחת. כשהיה משלים את הסעודות, אומר: נשלמו סעודות האמונה.

כשרבי שמעון היה בא לסעודה, היה אומר כך: התקינו סעודה של האמונה העליונה. התקינו סעודת המלך. והיה יושב ושמה. כשהשלים סעודה שלישית, היו מכריזים עליו: "אֵז תִּתְעַנֵּג עַל ה' וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ, וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ".

בוא וראה, בסעודות הללו נודעים ישראל שהם בני המלך, שהם מהיכל המלך, ושהם בני האמונה. ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני היכל המלך. אמר רבי יהודה, כך הוא ודאי. ועל זה כתוב "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ", וכתוב "קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'". וכתוב "וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד".

שְׁנִינֵנוּ, ביום הזה כל נשמות הצדיקים מתענדות בתפוקי העתיק הקדוש, נסתר כל הנסתרים. ורוח אחת, מהעונג של אותו העתיק הקדוש, מתפשטת בכל העולמות, ועולה ויורדת, ומתפשטת לכל הבנים הקדושים, לכל שומרי התורה, ונחים (הם) במנוחה שלמה, ונשכחים מכולם כל הרגז, כל הדינים וכל העבודות הקשות. זהו שכתוב "בְּיוֹם הַיְּמִים ה' לָךְ מַעֲצָבָךְ וּמִרְגָּזָךְ וּמִן הָעֲבָדָה הַקָּשָׁה".

משום כך שקולה שבת כנגד התורה, וכל מי ששומר שבת כאלו שומר את כל התורה! וכתוב "אֲשֶׁרִי אָנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וְכֵן אָדָם יִחְזִיק - בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מַחֲלָלוֹ, וְשֹׁמֵר יָדוֹ מִמַּעֲשׂוֹת כָּל רָע". נשמע, שמי ששומר את השבת כמי ששומר כל התורה!
(זוהר, דף פ"ה-פ"ט)

© כל הזכויות שמורות לרבי שמעון בר יוחאי!!!

אתם מוזמנים לבקר אותנו בפייסבוק, וכן באתר האינטרנט של "אור הזוהר" - אתר שומר שבת המותאם לצפייה ב-LCD ובנייד מותר לצלם, להעתיק, להפיץ, לשלוח לחברים, וכל דבר אחר על מנת לזכות את הרבים, להחיש הגאולה ברחמים, והעושה כן תבוא עליו הברכה ב"ה! שילחו אלינו מייל אם אתם מעוניינים לקבל את גליון "אור הזוהר" מדי שבוע ישירות אליכם

הצטרפו עכשיו לדף היוטיוב שלנו, לחצו על הפעמון ותקבלו עדכונים לנייד בתוך שעות לידך - <https://bit.ly/2BnHlTK>